

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 39.

Indult Bétsből, Pénteken, November' 11-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Nov. 7-kén költ kegyelmes Kir. végzése által Nagy Méltóságú Székhely Majláth György Urat, Ts. K. valóságos belső titkos Tanátsost, és Magyar Királyi Personalist, valamint Mgs Purkhart Norbert Urat is a' Ts. K. Közönséges Kamara Vice Praesidensét, valóságos Státus és Conferentzialis Tanátsosokká kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Oct. 16-kán költ Kir. végzésében, különös kegyelmes tekintetből, Mgs Bezere dy György Urat, a' Köszeghi Kerületi Kir. Tabla Elölülőjét Ts. K. Udvari Tanátsos-sá, a' taksák elengedése mellett, kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Oct. 19-kén Ts. Jurjevich József Urat, a' Zággrábi Kir. Akadémiában Professort, Akadémiai Censorra és Könyvek vizsgálójává kegyelmesen kinevezni.

B e l g a O r s z á g.

Az Antverpiai Journal Oct. 27-kén ezt mondja: Ma reggel a' következő hirdetést tettük közönségessé: „Adair Róbert Úrnak, az Anglus Követséghez éjféli után egy órakor érkezett hivatalos levele jelenti: hogy egy anglus hajóssereg osztály készítettett és indított el a' Hollandiai partokra a' végre,

hogy az Hollandiát, az ellenségeskedéseknek újonnan való elkezdésében akadályoztatná meg. Ugyan az a' követ egyszersmind azt is kinyilatkoztatta, hogy a' belgium részéről kezdendő minden ellenségeskedés, úgy fog tekintetni, mint azon Hatalmasságok ellen való ellenséges mozdulás, kiknek követjei a' Conferentiát teszik.

Sok Lengyelek jöttek Brüsselbe, a' kik között vagynak Professor Lele vel Joachim és hajdani Újságírók Kasimirski és Sanikovski.

A' belga képviselők Kamarájának Oct. 26-kán tartott titkos ülésében Brouckere Úr, (a' Minister Testvérje) a' Conferentiától ajánlott Tractatusra nézve magát a' következő módon nyilatkoztatta ki: Fő kérdés, mellyel foglalatoskodunk ez; valyon állapotunk, szükségesképpen meg kívánja e' tőlünk hogy elfogadjuk mind azon feltételeket, mellyeket az öt hatalmasságok nyakunkra tolni jónak látnak, ha szinte azok reánk nézve a' leggyalázatosabbak és legkárosabbak is; — vagy valami böl dogabb jövendőre való tekintet mellett magunkat azoknak ellenek szegezhetjük? De miért ne szegeznénk magunkat azoknak ellenek? Talán azért, mert a' Conferentziának szokott tselekedete, a' maga végzéseinek kivitelére erőszakos rendszabásokat venni elő? — Nem, — hiszen azokkal szokott az parantsoló

hangon beszélni, kik néki magokat aláadják, azoknak pedig rendesen enged, a' kik vele kikötnek. Ezen dolog igazsága felől bizonyosan megfognak az Urak győzettetni, ha tovább is azon az úton mennek, mellyen elindultak. Valahányszor gyávák vagy félénkek voltunk, azért mindannyiszor meglakoltunk, ellenben állhatatosságot, bátorságot és erőt mutató tselekedeteinket még eddig soha sem voltunk kéntelenek megbánni. Ellenségeink is éppen így vagynak és voltak a' Conferentziával. En ezekből azt az igen egyszeres következtetést húzom, hogy reánk nézve veszedelmes dolog lesz, a' Conferentzia határozásait akár mitsoda feltételek alatt is elfogadni, abban ellenben nagy hasznunk forog, ha azokat visszavetjük. De azt kérhetné valaki, hogy mitsoda reménység alatt veted vissza az említett végzéseket? Felelet. — Én azt hiszem hogy a' Conferentzia, az által rendelkezéseinek nagy igazságtalanságát megismerve, 's mostani ellenséges és lázadásra mutató Systemájától el állván, barátságosabbra fog visszatérni. A' felől is tökéletesen meg vagyok győzöttelve, hogy különösen Frantzia Ország, az a' nemes és nagylelkű Frantzia Ország, a' mi előadásainknak és panaszainknak igazságos voltokat általlátván, azon veszedelmes Tractatusban volt megegyezését vissza fogja venni. Én pedig, azoktól, kik a' 24 tikkelyeknek Belgiumra nézve való káros voltát megismerik, 's még is azoknak elfogadását sürgetik, azt kérdezem: hogy mitől félnek? A' megtámadtatástól? Ugyan mondják meg, mitsoda seregre fogna az bizódni? Vagy attól, hogy elébbeni állapotunkra fogunk vissza tétetni? Attól Uraim! legkisebbet se féljenek, 's velem együtt azt tartásuk lehetetlennek. A' mi a' felosztást illeti: az,

már régen megesett volna, ha azt Európa Urainak politikája úgy hozta volna magával, mivel pedig azok éppen nem hiszik azt, hogy nekik valami ilyen forma felosztásban hasznok lenne, olyan rendszabások elfogadására akarnak bennünket kényszeríteni, melly az ő érdeksejekkel nem ellenkezik. Nem is fenyegetnek ők minket sem megtámadással, sem elébbeni állapotunkban való visszatevéssel, sem felosztással, hanem csak azt erősítik, hogy minden tőlök kitelhető módon azon fognak igyekezni, hogy minket a' 24 tikkelyekben való megegyezésre rávegyenek. Egy szóval Uraim! én a' fenyegetéseknek nem, hanem csak egyedül az erőnek engedek. Míg minden reménység el nem hágy, addig 500,000 polgár társaim feláldozásában és hazámnak gyalázatjában 's vesztében semmiképpen meg nem fogok egyezni. — Barthelémy a' Tractatus mellett fogván, azt akarta különösen megmutatni, hogy Belgium a' 24 tikkelyek elfogadása által rosszabb állapotba nem fog helyheztesztetni, mint volt II József idejében. Mária Theresia uralkodása alatt Belgium sem a' Skaldison való hajókázás jussának, sem Maestrichtnek birtokában nem volt 's mégis testi bölcsőségéből semmi nem hibázott.

A' belga Kamarában sok képviselők irták alá azon protestatiót, mellyben azok először is a' Ministerium ellen kelnek ki azért, hogy az a' Constitutio 68 tikkelyének értelme ellen a' Kamarától a' 24 tikkelyekben való megegyezést kívánja. Továbbá, az egész Tractátust olyannak nyilatkoztatja ki, melly nemcsak a' belga Revolucionnak alaptételeivel és a' Constitutio szavaival, hanem általjában minden Nemzetek függetlenségével és méltóságával ellenkezik. Mellyre nézva ők, annak megtörténhe-

tő elfogadása ellen forma szerént protestálnak. Minthogy pedig [a' vokok többsége miatt, a' nevezett 24 tikkelyek felett való vitatások titokban tartván, sűrű setéséggel fedettnek, és ez által e' kisebb rész, ítéletének alapjait, a' Nemzetnek és egész Európának elébe nem terjesztheti, ök t. i. a' Protestatio alá írói, ezennel nyilván valóvá teszik, hogy ök a' Tractatus ellen voksolnak.

Ugyan ezen dolgról azt Oct. 27-kén, tartott hasonlóképpen titkos Ülésben Rodenbach, azt jegyezte meg: hogy az erő és férjfiúi maga hordozás, 's nem a' gyávaság és félénk engedés teszi a' nemzetet függetlenné. Ő jól tudja, hogy mind ezen fenyegetések: „a' Skaldisra hajóssereg küldődik, Frantzia ország, a' szükség idején nem fog bennünket segíteni“ nem egyébbre valók, hanem hogy azok a' Kamarának a' Tractatusban való megegyezését eszközölnék ki. Az Anglus hajós seregtől ő semmit sem tart. Mért Anglia nem örömet elegyedik tengeri ütközetbe a' Belgákkal, úgy mint a' kiknek nintsenek olyan hajóik, mellyeknek semmivé tételéből néki haszna volna. Továbbá az anglus Cabinétnek most sokkal több baja van a' kebelében lévő egyenetlenségekkel, hogy sem mint azon igyekezék, hogy kívülről hadakozzék. Attól sem fél Rodenbach Úr, hogy Frantzia Ország Belgiumot ne segítse. Az a' Frantzia Ország, melly Olasz és Lengyel országot magokra hagyta, Belgiumban tulajdon Interességét fogja óltalmazni. Külömben Belgiumot semmi esetre sem érné nagyobb és több rossz, mint a' mennyi azon feltételekben van, mellyeket nyakára akarnak tukmálni. Ha azoknak elfogadására kényszerítetténk, úgy, igen is, engedelmeskednünk kellene: de legalább valami kis

vigasztalásunkra szolgálna az, hogy a' Haza gyalázatját és szerentséllenségét vokásával nem a' Kamara hagyta jóvá. Az Osz Úr beszédjének summája ide megyen ki: Lebeau Úr azt gondolja, hogy meg rettent bennünket, ha azt mondja, hogy a' 24 tikkelyek ellensegei olyan emberek, a' kik Belgiumot elébbeni állapotjába kívánják visszatenni. — En ezen állítást meg fordítván, azt erősítem, hogy a' kik a' 24 tikkelyeknek pártjokat fogják; azok, a' nélkül hogy tudnák, a' Belgium elébbeni állapotja vissza hozásán munkálkodnak. A' Londoni Conferentziában lévő Hatalmasságok követjei, mind megígérték a' mi Királyúnknak és Királyságunknak elesmerését, ha a' Békeségnek Júniusban hozott előleges feltételeit el fogadjuk. 'S mind a' mellett is, hogy azokat elfogadtuk, ígéreteket még sem telyesítették. De hiszen Uraim! úgy szokott azzal tenni minden Fejedelem, hogy ha Követje tselekedeteiben vagy ígéreteiben nem akar megegyezni, annak ezer meg ezer színeket tud adni. Hát most hiszik e' az Urak, hogy, ha a' 24 tikkelyeket el fogadják, azok reggen tett ígéreteket megadják? — En részemről azt vallom, hogy nem hiszem. Mert a' tikkelyekben egy szó sints a' Hollandiai Királynak Belgiumról való lemondásáról, mellyet t. i. a' Bétsi Tractatus ereje szerént nyert, az nem más, mint a' Királyság két részeinek egy mástól külön választó actái. Ugyan is, ha azokból a' feljebb említett megesmerést kellene kihoznom; éppen úgy kellene azokban látnom a' Belgák Királyának nevét, mint a' Hollandiai Királyét. Az említett Tractatus mindég csak belga földről, de Belga Királyságról soha sem beszél, és szavai szüntelen ezek: „Ő Felsége a' Német alföldi Király,“ a' nélkül,

hogy a' mi Királyunkról tsak szót is tenne. En nem hiszem, hogy a' Hatalmasságok Hollandiát erővel kényszeríték; ha pedig mi makatskodunk, Anglia bennünket, fenyegetni fog; Hollandia ellenünk támad, Frantzia Ország pedig, a' békességhez való nagy szeretete miatt, magunkra fog bennünket hagyni. Mellyre nézve en a' 24 tikkelyeknek engedek, mert különben hallatlan szerentsétlenségek fognak reánk következni, 's reménylem, hogy mivel, szabadulásunkra, más út most nintsen előttünk nyitva, példamat minden Tisztitársaim követni fogják. — A' mint az Újságok mondják, Jaminé, Úr; éppen ezen alkalmatossággal, olly szivre hatóképpen beszélt, a' 24 tikkelyek ellen, hogy sok Tagoknak szemei könnybe lábbadtak.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Moniteur Oct. 27-kén, közli a' kereskedés - Ministerének egy Királyi helyben hagyással megerősített tudósítását, melly szerént, minthogy a' Cholera igen lassú lépésekkel halad előre, a' Maenusi Frankfurtal Nassau, Hessen-Darmstadt és a' Bádeni nagy Hercegséggel való közösülés ismét megnyitattik, olly feltétel alatt, hogy az, mihelyt a' veszedelem kívánja, ismét azonnal fétben szakasztassék.

A' Követek Kamarájának Oct. 24-ki Ülésében General L a m a r q u e nak azon javallatja vitatódott, melly szerént 300 Bataillon mozgó Nemzeti-gárdát kellene organizálni. Ezen alkalmatossággal L a m a r q u e megmutatta: hogy a' mostani systéma mellett a' belső tsendességnek a' Nemzeti gárda által való fentartása tökéletesen el van érve, de nintsen a' másik, nevezetesen, hogy az által az Ország magát a'

külsők ellen is bátorságba helyheztesse. A' nem mozduló Nemzeti gárda jól gyakorlott, ugyan annak pedig az a' része, mellynek a' veszedelem idején a' határszélekhez kellene sietni, hogy az országot a' külső ellenségtől óltalmazza, sehogy nints organizálva. Az ő ajánlása nemtsak erősebbé teszi most az országot, hanem a' jövőkre nézve meg is kíméli; mert az által ollyan eszközök készítettnek előre, mellyek az állandó sereg számát kevesítik. Frantzia országnak kell lenni ollyan katonaságának is, melly az országtól a' veszedelmet elhárítsa, és ollyannak, melly azt attól megszabadítsa. Perier Úr a' nevezett ajánlást szükségtelennek sőt békesség háborítónak állítván Lamarque Ur erre való feleletében az új Uralkodószék külső politikájáról igen kemény megjegyzéseket tesz, azt mondván, a' többek között, hogy a' jó hír név egy új Igazgató széknek erősebb alapúl szolgál, mint a' gyalázat. Ő ugyan háborút soha nem kívánt, de vagynak ollyan esetek, mellyekben inkább fegyverre kell a' Nemzetnek kelni, mint engedni. Az ő ajánlása a' békességnek záloga, nem pedig jel a' háborúra. Sebastiani Úr is Perier Urnak vélekedését óltalmazta. Ezt tselekedte a' következő nap és így az Oct. 25-kén tartott ülésben Thiers Úr, a' ki a' Ministeriumnak Nem - a - v a t k o z á s Systemáját helyesnek itéli, mind addig mig Frantzia országnak közvetetlen Interesséje nem forog veszedelemben, — meg mutatja, hogy az Oppositio rendszere tiszszerte bizonyosabban indítna háborút. Mitsoda nagy ditsőség az Frantzia Országra nézve, ha az, az ő józan gondolkozása 's maga mérséklése által gátot vet annak, hogy ne folyjanak Európában ismét vérpatakok, és hogy a' véres ütközetek

a' pallérozódást semmivé ne tegyék. Az emberiség minden barátinak egyező akarattal kell győzedelmet szerezni egy olyan Systemának, melly az emberi nemet mondhatatlan nyomorúságtól; a' szabadságot pedig veszedelmes kísértetektől örzi meg. *M a u g u i n* Úr, 's *Thiers* Úr is a' Ministerium ellen ugyan ezen materia felett így beszélt. Igen szükség, a' mint lehet a' békességre tekinteni, de a' háborúra is. A' Státus bátorságban létének, nem az idegenek szaván, hanem annak tulajdon maga erején és Seregein kell fundálódni. A' Ministeriumnak az Ország javán kívül más általános rendszerének nem szükség lenni, — annak a' békeséget és a' háborút a' szerént, a' mint a' környül-állások hozzák magokkal, egyformán kell kívánni; — ez az *Oppositio* Rendszere, Frantzia Ország a' Nemzetek *Sympathiáján* kiadott, és azért beszél most az *Oppositio* is a' békességről. Az a' háború, melly most kiütne, Európával köz háború lenne, és az Frantzia Országának vagy győzedelmével, vagy vesztével végződnek.

A' Követek Kamarájának 27.-kén Octoberben tartott ülésében a' Tengeri Minister a' következő törvényjavallatot tette. 1 tikkely. A' frantzia gyarmatokban, a' nélkül, hogy a' színre legkissebb tekintet is lenne, minden szabad születésű személynek van: a) polgári, b) politikai jussa, a' törvény által kiszabott feltételek alatt. 2 dik. A' szabadon bocsáttattak, mindjárt törvényes felszabadítások után, polgári jussokkal birjanak. Ugyan ezeknek, a' politikai jussok gyakorlása, felszabadítások után az elébbeni tikkelyben kitett feltételek alatt és úgy ha irni 's olvasni tudnak, 10 esztendővel engedtetik meg. 3 dik tikk. Mind azon parantsolatok, rendelések és

végzések, mellyek a' jelentörvények ellene vólnának, erejeből kivétnek.

Brestből Oct. 18 kán: A' portugalusoknak, *Orestes* és *Princesa de Beira* nevű hajóik, mellyeket a' Frantziák, mint prédákat a' minap elhoztak, a' Frantzia igazgatóság engedelmével, Lisbonába visszatértek. *Urania*, 24 ágyús hadi hajó, melly *Donna Mariát* kiáltá ki Fejedelemnek Brestben maradt.

O r o s z O r s z á g.

Pélervárában a' következő tsászári nyilatkoztatás adódott ki: *Mi első Miklós*, Isten kegyelméből Tsászárok és egyedülvaló uralkodójok minden Oroszoknak s. a. t. adjuk tudtokra minden *Mi hűséges alattvalóinknak*: hogy vége annak a' háborúnak, mellyet az árulás indított; Lengyel Országának nepe kiragadtatott a' lázzadók erőszakoskodása közzül; és az ő csoportjoknak erőtelen maradványa, melly a' megvakittatásában mind végig állhatatosan megmaradt, vitéz seregeinktől minden felőlről nyomattatván, magát a' Szomszédstatusok határaitra vévén, fegyvereit ottan lerakta. Midőn *Mi hűséges alattvalóim!* titeket ezen valójában vigasztalás szerző győzedelemről, melly által a' nyugalom és rend ismét helyre állított tudósítunk, most is, mint ennek, a' *Mi szivünket* olly nagy szomorúsággal illetett háborúnak kezdetén, veletek együtt folyamodunk ahoz, a' ki mint Igazgatója az Országok és Népek sorsának, a' *Mi igazságos ügyünket* olly szemlátomást áldotta-meg. A' *mi első* érzésünk, a' ditséretnek és háláadásnak első áldozatja emelkedjék az ő Királyi székehez. Ő tett ki bennünket végére mehetetlen végzései szerént, új terhes ki-

sérteteknek, de éppen ezek között Kegyelmenek új jeleivel is meg ajándékozott, mert megmutatta az Orosz ország hatalmának erősségét, 's a' Mi hűséges seregünket, a' hazának ezen győzhetetlen köfalát, a' ditsőségnek új fényével vette körül. Vitéz katonáink meg feleltek a' Mi várakozásunknak. Azok az Euphrates partjainál, a' Balkán és Taurus hegyeinek tetején, 's a' Rumilia térjein véghezvitt vitézi tettei által ditsőítettven, ezen nevezetes, héthónapig szakadatlanul folyó táborozásban, önn magokon istudtak győzedelmet venni. Ők voltak azok, a' kik minden veszedelmet megvetven hihetetlen sanyarúságok és szűkségek ki állására adnák magokat, a' kik, magának a' Természetnek akadályával, és azon ellenségnek kétségbe esést mutató ellentállásaival küszködtek, melly által eltsábitott népnek sem jószágát sem vérét nem kémélte; Ők voltak azok, kiknek száma nélkül való fényes szerentséjek a' Varsó megvételével koronázott-meg, a' hol az ellenség nem kevésbé bámulta a' győzedelmesnek nemeslelkű állhatatosságát, mint azt, hogy mennyire tekint az a' méggyőzettek életére, javaira. De nemcsak itt ékesítette a' mi katonáinknak magok viseleteit a' győzedelemben való ezen magamérséklés, önnhaszon nem keresés, és emberszeretet, hanem egész Lengyelországban is. Szüntelen előttök tartván a' Mi Intésünket, azok még a' Vérontások között is igyekeztek ezen hazafiúi háborúnak félemeit enyhíteni, mindenütt és mindenkor kedvezvén az elesett tévelygőknek 's testvéri módon kiterjesztett karokkal fogadván mind azokat, valakik kötelességeikre visszatértek. — Oroszok! azon dolgokban mellyeket a' Mi vitéz seregeink elkezdettek, Isten segedelmével nem sokára véget fogunk érni. Az idő és a' Mi gondoskodásunk a' békételességnek

azon magvát, melly a' két törzsek atyafinépeket olly régtől fogva ellenkezésben tartja, ki fogják irtani. Lengyel Országnak, a' Mi Orosz Országunkhoz ismét vissza került alattvalóit ti is úgy fogjátok nézni, mint egy veletek közös nagy Familiának tagjait. Nem boszszúállással való fenyegetések, hanem a' hűségben való példa adás, nemes lelkűség és a' sérelmek elfelejtése által fogjátok azon Tőlünk megírt rendszabások kivitelet, mellyek azon Országot szorosabban és tartósabban kaptsolják a' Mi birodalmunknak egyéb részeihez, előmozdítani. És így ezt a' különválhatatlan Státusok szövetségét a' Mi Vigasztalásunkra, 's Orosz Országnak ditsőségére, mindenkor az ugyan azon egy Uralkodó eránt való szeretet, ugyan azon megoszthatatlan Szűkségek és Interessék 's akármelly visszavonás által is meg nem rendíthető közös szerentsének érzése őrizze meg és tartsa fen. Költ Pétervárában Oct. 6-án (18) 1831. Miklós.

L e n g y e l O r s z á g.

Fő hadivezér Hertzeg Paskievits Varsóban a' fő hadi szálláson Oct. 21-kén költ parantsolatja szerént Lengyelországban, a' Vajdaságok kormányozását a' következő módon rendeli el; hogy a' Varsoviai Vajdaság kormanyát General Witt, — a' Sandomiri Vajdaságét General Bumin; — a' Krakói Vajdaságét Generalmajor Tutzek; — az Augustovoi Vajdaságét Generalmajor Fricken; — a' Podlachiai Vajdaságét Báró Korff; — a' Lublini Vajdaságét Generalmajor Gurkó; — és a' Plocki Vajdaságét Generalmajor Bolen birja. A' Hertzeg Paskievits rendelése szerént megengedődik a' General Romarino seregében szolgált altiszteknek és

köz embereknek a' Lengyel Országba való visszatérés, és a' határtól fogva minden eleség tárból 1/2 lengyel forintot kell mindeniknek fizetni.

Varsoból Oct. 25-kén (Burkus Status Ujság). Tegnap vettük a' tudósítást: hogy Zamosk vára magát minden feltételek nélkül adta fel és bizta a' Tsászárnak és Királynak kegyelmére. Sok ágyú és 4200 főből álló őrizet volt benne.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Nov. 7-kén déltől fogva choleraiban:

Nov. 8-kán délig megbetegedtek 32-en, kigyógyultak 15-en, meghaltak 120-an.

Nov. 9-kén délig megbet. 31-en, kigyógy. 15-en, meghal. 16-an.

Nov. 10-kén délig megbet. 32-en, kigyógy. 27-en, meghalt. 9-en.

E' szerént Sept. 14 kétől fogva Nov. 10-kéig megbetegedtek 3609-en, kigyógyultak 1639, meghaltak 1724-en, orvoslás alatt vagynak még 246-an.

M a g y a r O r s z á g.

Verebélyről Nov. 4-kén. Midőn a' Magyar Hazának minden részeiben pusztító esmeretes nyavalya által okozott inségek enyhítésére tétetett nagylelkű áldozatoknak olly számos jeleit olvassuk; mi sem hallgathatjuk el azon állandó fáradságtalan Gondoskodások, és Aldozaatok hálaadatos Sikereit, melyeket Teketes Majthinyi László Úr, ezen Ns. Bars Vgye Első All-Ispánya emberi szeretettől ösztönözve véghez vitt. Leírhatatlanok ezek, és csak édes képzetekben köszöni, ezen Ns. Megyének minden Tagja, Szeretett All-Ispányának hasz-

nos fáradságait, mert a' nyomorultok eránt mutatott bőkezűsége mellett, hólts elő Adásaival, 's fel szállításaival több Földes Uraságok között boldog emlékezetű Hertzeg Rudnai Sándor, Ersek, Primás, és Cardinalis ő Eminentiaját is az itten lévő Jobbágyainak szomorú sorok meg könnyebbítésére 's fel vigasztalására gerjesztette.

Hogy Ő Eminentiajának kegyes gondoskodása ezen Uradalmában jobbágyaira minden reménységen és kérésen folyúl több jóteteményt árasztott; annak a' mai napon nyilvánvaló háládatos jeleit adta ezen Uradalom minden lakosa. Mert a' midőn Tisztelendő Jaros Vincze Ur, Verebéli Esperes Plébános f. h. első napján Szívre ható beszédjével máinapra, úgymint volt Földes Urunk Hámvainak végső Tiszteletére 's éltében tett számtalan szent Tettei édes viszont emlékezetére, a' Templomba jönni mindnyájunkat felszöllított; itten a' látás, oly érzést gerjesztett minden érzékenyek szívében, hogy ki ki kegyes Urának, változhatatlan jól tévőjének, szeretett Attyának, és Lelki Fő Pásztorának elhunytát végig a' halottas Isteni szolgálat alatt, térdelve felemelt kezekkel, és könnyes szemekkel Zokogá — és a' mindenhatótól Aldást, és nyúgodalmat könyörge, elfelejthetetlen Rudnainak nagy Lelkére !!

H i r d e t é s.

Ő Ts. K. Felségének Oct. 14-kén költ parantsolatjára közönségessé tétetik, hogy a' most uralkodó járvány epeveszély orvoslásában éppen úgy kell a' betegekkel bánni, mint akármely más járvány nyavalyában. — Erre nézve Ő Felségének Oct. 23. költ további parantsolatja azt tartja, hogy az itt kö-

vetkező rendszabás; melly 1806-ban Febr. 27-kén kiadatván előadta, miképpen kellessék a' ragadónyavalyákkal bánni, megújíttassék. Költ Bétsben Nov. 5-kén 1851.

Oktatás a' Nép számára,
a' most uralkodó nyavalyákra nézve.

1) Annak a' nyavalyának, melly most Európának nagyobb részében, kisebb vagy nagyobb mértékben elterjedt, főképpen a' tartós nedves - hideg időjárás volt az oka. Természetesen, hogy a' háborús esetek is sokat tettek a' nyavalyának könnyű és sebes elterjedésére.

2) Ez a' nyavalya tehát nem új; mert hasonló időjáráskor másszor is tapasztaltuk azt ugyan ilyen környülműlások között előfordúltni; 's jobbra fordulván az idő, reménylhetjük, hogy az Isteni gondviselés egészen elfordítja ezt rólunk.

3) Hogy pedig az ember magát ezen nyavalyától megőrizze, arra orvosi szerrek nem szükségesek. Sőt felettébb ártalmas volna, egészséges embernek magán előre vagy eret vágatni, vagy hánytatót, hashajtó vagy akármiféle szert bévenni, a' végre hogy magát attól megővja.

4) Legyen az ember vidám kedvel, 's teljes bizodalját helyheztetvén az Istenben, éljen rendesen, járjon el hivatalos dolgaiban, ételben és italban a' mértékletlenséget 's a' bujálkodást kerülje, lakásában és öltözetében a' legnagyobb tisztaságra vigyázzon; lakó szobáját egyszer 's kétszer is napjában kiszellőztesse, 10 — 4 órák között; kivált, ha a' szoba alacsony 's benne többen laknak.

Egésztelen és az állásban megromlott eledelekkel nem kell élni. Különösen őrizkedni kell a' megfázástól. Ha pedig rosszúl érzi valaki magát, azonnal orvoshoz folyamodjék.

5) Látnivaló ebből, hogy a' ki a' rendes életet megszokta, annak élése módját változtatni szükségtelen, sőt még ártalmas is.

6) Ha valaki megbetegszik, azt ha tsak lehet magát külön 's tágas szobában kell ápolgatni, 's a' látogatóktól őrizni.

7) A' beteg szobáját ágyát tisztán kelletik tartani, 's gyakran kiszellőztetni, de úgy hogy a' beteg meg ne hűljön, 's az ágya is tisztán tartassék, 's ágybelije melegített takarókkal változtatassék.

8) A' felgyógyult beteg ruhái, ágya, 's a' t. gondosan kimosattassanak, kitisztítassanak, kivált ha valaki meghal, ruháját más magára ne vegye, míg ugyan tsak jól ki nem mosatták 's szellőztették.

9) A' szalma, mellyen a' beteg feküdt, az ég alatt elégettessék; szobája pedig több napokig szellőztessék, és

10) Ugyan ezt kell tenni ha katonaság marsírozik valahol keresztül, kivált ha betegek vannak közöttök.

A' pénz folyamat November' 10-kén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 89 3/10
Az 1820-béli sorsosok, 176 3/4
Az 1821-béli hasonlók, 128 —
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 40 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank - Aktziák keltek 1160 1/10 for. ton
Conv. Pénzben.